

Kära vänner,

Känner ni likt mig er djupt bedrövade över situationen i Sverige? Under en vecka som denna så blir man ständigt påmind om hur ondskan har fått slå rot i detta land och denna stad.

- I måndags på väg hem så möttes jag av synen av vajande p... flaggor över hela stan och man blir påmind om att det samhälle vi lever i inte bara tolererar synden utan också aktivt uppmuntrar till den.

Det har gått så långt i denna stad att man på nationaldagen flaggar p... flaggor istället för svenska flaggan.

- Den omoral som har fått civilisationer och samhällen att förfalla den aktivt uppmuntras till från våra egna myndigheter.

Man kan inte annat än att med psalmisten brista ut: Hur länge Herre? Hur länge ska det här få fortsätta?

Precis som vi läste i förra predikan över Jesaja från Jes 59:14-15 så trängs rättvisan ”tillbaka, rättfärdigheten står långt borta, ja, sanningen vacklar på torget, det som är rätt kan inte komma fram.¹⁵ Sanningen har försvunnit, och den som vänder sig ifrån det onda blir plundrad.”

- Herre, hur länge ska detta få fortgå? Detta för oss till dagens text i Jes 63:7-66:24 där Jesaja befinner sig i en liknande situation.

Folket har förfallit i djup synd och situationen ser minst sagt hopplös ut.

- Vad ska vi göra i en sån här situation? Och vad är Guds svar till oss?

Låt oss läsa från Jes 63:15-64:12 och se hur Jesajas ord talar direkt in i vår situation idag. Dessa ord som är en bön från Jesaja.

[Bibelläsning]

¹⁵Skåda ner från himlen, se till oss från din heliga och härliga boning.

Var är nu din nitälskan och din väldiga kraft, ditt hjärtas medkänsla och din barmhärtighet? De har dragit sig tillbaka.

¹⁶Du är ju vår Fader. Abraham vet inte längre av oss, Israel känner oss inte. Men du, HERRE, är vår Fader. Vår Återlösare av evighet är ditt namn.

¹⁷Varför, o HERRE, låter du oss gå vilse från dina vägar och varför förhårdar du våra hjärtan, så att vi inte fruktar dig? Vänd tillbaka, för dina tjänares skull, för din arvedels stammars skull.

¹⁸En liten tid ägde ditt heliga folk sitt land. Våra fiender trampade ner din helgedom.

¹⁹Vi har blivit lika dem som du aldrig har varit herre över, dem som inte har uppkallats efter ditt namn.

¹O, att du lät himlen rämna och kom hit ner, så att bergen skakade inför dig,

²som när eld antänder ris och elden får vattnet att sjuda, så att ditt namn blir känt för dina ovänner och hednafolken darrar för dig.

³När du gjorde fruktansvärda gärningar, som vi inte kunde vänta oss, då steg du ner och bergen skälvde inför dig.

⁴Aldrig någonsin har man hört, aldrig har något öra uppfattat, aldrig har något öga sett en annan Gud än dig handla så mot dem som väntar på honom.

⁵Du kom för att hjälpa dem som övade rättfärdighet med fröjd, dem som på dina vägar tänkte på dig. Men se, du blev vred, ty vi syndade.

Vi har gjort så länge; skall vi någonsin bli frälsta?

⁶Vi är alla orena, alla våra rättfärdiga gärningar är som en smutsig klädsel. Vi kommer alla att vissna som löv. Som löv förs bort av vinden kommer vi att föras bort av våra missgärningar.

⁷Det finns ingen som åkallar ditt namn, ingen som vaknar upp för att hålla sig till dig. Ty du har dolt ditt ansikte för oss, du låter oss gå under genom vår missgärning.

⁸Men HERRE, du är vår Fader. Vi är leret, och du är den som danat oss, vi är alla verk av din hand.

⁹Var då inte omåttligt vred, HERRE, tänk inte för alltid på vår missgärning. Tänk på att vi alla är ditt folk.

¹⁰Dina heliga städer har blivit en öken, Sion har blivit en öken, Jerusalem en ödemark.

¹¹Vårt heliga och härliga tempel, där våra fäder lovade dig, har blivit ett byte för elden, allt som var dyrbart för oss ligger i ruiner.

¹²Kan du trots detta hålla dig tillbaka, HERRE? Kan du tåga stilla och låta oss lida så mycket?

[Bön]

Idag så har vi kommit fram till vår sista predikan över Jesaja bok.

- Denna fantastiska bok som samtidigt som den beskriver ett folk i trolöshet och synd ger oss några av de mest underbara profetiorna om Messias och frälsningen.

Och denna bok slutar precis som den börjar med att beskriva folket i dess synd samtidigt som den på nytt ger oss de underbara löften om den nya staden Jerusalem som enligt Uppenbarelseboken ska komma ner från himlen.

- I den sista delen av denna bok från Kap 56 och framåt så har Jesaja gjort klart hur Guds folk ska leva i väntan på Herrens ankomst.

Som Herrens tjänare så skulle de förra budskapet om honom ut till alla folk. Men sanningen är den att de har varit trolösa och misslyckats med sitt uppdrag.

- Ser vi på församlingen, fortsättningen på Guds folk idag så har vi också på många sätt misslyckats med att vara Herrens vittnen i den tid som vi nu lever i.

Men trots vår trolöshet så uppenbarar Jesaja Guds trofasthet och det är detta vårt hopp står till.

- Så hur ska vi då hantera den svåra tid som vi befinner oss i? Vad ska vi göra i denna avfalls tid och vad är Guds svar till oss?

Det är detta vår text för idag belyser som består av två delar.

- För det första så är det Jesajas bön för sig och folket i kap 63:7-64:12 och sen för det andra så får vi i kap 65-66 Guds svar på Jesajas bön.

Här så har vi mycket att lära om hur vi ska be och hur vi kan be för den situation som just vi befinner oss i.

- Detta samtidigt som vi får Guds svar inte bara på Jesajas bön utan också ett svar som är likväl tillämbart för Sverige idag.

Låt oss börja med att titta på Jesajas förbön. I denna bön så vill jag att ni ska lägga märke till fyra saker.

- För det första i kap 63:7-14 så påminner profeten Gud om hans trofasta handlande med sitt folk genom historien.

I vers 7 så brister Jesaja ut i tillbedjan och säger: **HERRENS nådegärningar vill jag förkunna, ja, HERRENS lov, efter allt vad HERREN har gjort mot oss, det överflödande goda mot Israels hus, som han har gjort mot dem efter sin barmhärtighet och sin nåds rikedom.**

- Jesaja är inte bara upptagen med problemet utan han tillber Gud och påminner honom om hans förbund med hans folk.

Det som i folkbibeln som jag använder mig av översätts med nådegärningar och nåds rikedom kommer från det hebreiska ordet **רַחֲמִים** som har att göra med Guds förbundskärlek till sitt folk.

- Jesaja påminner Gud om hans förbund med Israel och på samma sätt kan vi idag i församlingen påminna Gud om det nya förbundet som han instiftat med oss genom hans Sons död.

Detta förbund som vi snart ska påminnas om när vi tar Herrens nattvard tillsammans.

- Jesaja vill att Herren ska komma ihåg hur han genom historien i enlighet med sitt förbund har handlat med sitt folk likt en far förbarmar sig över sitt barn.

Hur han frälste dem och räddade dem ut ur Egyptens slaveri. Men dom var upproriska och bedrövade hans helige Ande.

- När det gäller denna del av bönen så har vi mycket att lära då vi ofta missar att i vår bön påminna Gud om hans tidigare handlande med oss enligt hans förbund.

För oss som kristna så är något som vi ständigt bör komma tillbaks till i våra böner att vi ber Fadern att komma ihåg hans handlande med oss genom sin Son.

- Att påminna Gud om hans löften kring detta som t.ex. Rom 8:32 där det står: **Han som inte skonade sin egen Son utan utlämnade honom för oss alla, hur skulle han kunna annat än också skänka oss allt med honom?**

Precis som Israel kallades Guds barn så kallas också vi pga. Jesu frälsningsverk för Guds barn och som barn så har vi löften om Guds omsorg och beskydd.

- Så låt oss inte glömma i våra böner att påminna Gud om hans handlande med oss genom hans Son och vad det får för några konsekvenser i våra liv.

Den andra delen i Jesajas bön får vi i kap 63:15-64:3 i vilken Jesaja vädjar till Gud att gripa in i folkets situation.

V.15 säger: **¹⁵Skåda ner från himlen, se till oss från din heliga och härliga boning. Var är nu din nitälskan och din väldiga kraft, ditt hjärtas medkänsla och din barmhärtighet? De har dragit sig tillbaka.**

- Pga. att de är hans folk och han står i förbund med dem så vädjar Jesaja att Gud skulle se dem i deras trolöshet och förbarma sig över dem som deras Fader.

Även om Patriarkerna, Abraham och Israel, alltså Jakob inte längre vill veta av folket här i texten så vädjar Jesaja till HERREN som deras Fader och Återlösare.

- Jesaja ställer sig frågan: Varför Herren låter folket gå vilse och varför han förhärdar deras hjärtan?

Är inte detta en fråga som också vi bör ställa varför Gud tillåter att en stor del av kristenheten får gå vilse i detta land och varför Gud förhärdar människors hjärtan?

- Jesaja bekänner att folket har blivit likt dem som aldrig varit hans folk. Detta är mycket allvarliga ord.

Och ser vi på kristenheten så har många kyrkor som en gång i tiden karaktäriserades av att predika evangeliet blivit som dom som inte är Guds folk. Må vi ta varning så att inte vi förlorar vårt fokus på evangeliet.

- Så Jesaja vädjar till Herren att vända tillbaka för hans tjänares skull, för hans arvedels skull.

I Jes 64:1-4 så står det:¹O, att du lät himlen rämna och kom hit ner, så att bergen skakade inför dig, ²som när eld antänder ris och elden får vattnet att sjuda, så att ditt namn blir känt för dina ovänner och hednafolken darrar för dig. ³När du gjorde fruktansvärda gärningar, som vi inte kunde vänta oss, då steg du ner och bergen skälvde inför dig. ⁴Aldrig någonsin har man hört, aldrig har något öra uppfattat, aldrig har något öga sett en annan Gud än dig

- Han önskar att Gud skulle komma ner till doms. När ondskan sprider sig så är också detta en bön som vi bör be att vi vädjar till Gud att i dom upprätthålla rättfärdigheten.

Men samtidigt som han kommer till doms att han också skulle frälsa alla dem som vänder sig till honom.

- I Bibeln så kommer domen och frälsningen parallellt. När vi ser ondskan spridas i detta land och denna värld så får vi be om Herrens tillkommelse vilket man gjorde i den tidiga kyrkan då man bad: Maranatha som betyder vår Herre kom.

I Jesajas bön så ser vi en desperation och uppriktig vädjan. Må vi tänka på detta när vi ber att vi inte rabblar böner av slentrian.

- Tänk dig om du går ut på en is som brister och du faller ner i iskallt vatten och inte kan komma upp.

Och så får du se någon långt borta som står bredvid en livboj, men som ännu inte har sett dig.

- Du skulle ropa för allt vad du var värd. På samma sätt så måste vi vädja till Herren som om det var på liv och död, att vi verkligen i uppriktighet menar allvar i våra böner.

Men det räcker inte bara med att påminna Gud om hans tidigare handlande med oss och att vädja till honom.

- Vi måste också bekänna vår synd. Detta gör Jesaja här i kap 64 i ver 5-7 där det står:

⁵Du kom för att hjälpa dem som övade rättfärdighet med fröjd, dem som på dina vägar tänkte på dig. Men se, du blev vred, ty vi syndade. Vi har gjort så länge; skall vi någonsin bli frälsta? ⁶Vi är alla orena, alla våra rättfärdiga gärningar är som en smutsig klädsel. Vi kommer alla att vissna som löv. Som löv förs bort av vinden kommer vi att föras bort av våra missgärningar. ⁷Det finns ingen som åkallar ditt namn, ingen som vaknar upp för att hålla sig till dig. Ty du har dolt ditt ansikte för oss, du låter oss gå under genom vår missgärning.

- Här så bekänner Jesaja människans sanna tillstånd utan Gud. I sig själva så har alla människor syndat inför Herren, alla är orena och till och med deras bästa gärningar är som en smutsig, nedblodad ceremoniellt oren klädnad.

Detta uppenbarar ett stort problem hos människan. Oavsett hur mycket vi än försöker kompensera och göra ogjort våra synder så är våra försök blott som nedblodade smutsiga kläder inför Herren.

- Vi kan inte rena oss själva. Vi kan inte förtjäna att bli räddade. Vårt enda hopp står till att Gud själv griper in och det var det Jesaja förstod. Det var därför han bekände sitt folks synder.

För det fjärde så vädjar han på nytt till Herren att gripa in och förändra deras situation.

- Landet och dess städer ligger öde och förstört och folket står under Guds dom så Jesaja vädjar till Gud att inte vara omåttligt vred utan att han skulle hålla tillbaks sin vrede.

Det fantastiska är att det var detta som hände på korset när Jesus dog. Då höll Gud tillbaks sin vrede och lät den drabba hans Son istället för oss.

- Och det är genom hans blod som vi renas från våra synder. Inte genom våra gärningar som i sig är som en smutsig klädsel utan vi blir renade genom Jesu blod.

Så när vi ber för kristenheten i Sverige så får vi påminna Herren om hans tidigare handlande med sitt folk genom hans Son.

- Vi ser också två gånger i denna text om vikten av att vädja till Herren att gripa in och förbarma sig över sitt folk.

Men om vi bara skulle påminna Gud om hans handlande, förbund och att vädja till honom så vore det endast hyckleri.

- Vi måste också likt Jesaja bekänna våra och vårt folks synder, såsom Ezra och Daniel gjorde.

Vi kan inte använda Gud som en springpojke för att få våra begär och önskningar uppfyllda.

- Vi måste bekänna vår synd och underordna oss hans vilja för våra liv.

Må vi inte ge upp att be för kristenheten och folket i detta land, genom att i bekännelse uppriktigt vädja till Gud att låta himlen rämna och att han ska uppenbara sin ära i detta land både till frälsning och till doms.

- Herre vi prisar dig för det nya förbund som du har slutit med oss som dina barn i och genom din Son.

Vi tackar dig att vi som dina barn frimodigt kan komma till nådens tron för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid.

- Vi vädjar till dig att i enlighet med din trofasta natur att du skulle uppenbara dig och rena detta land.

Vi bekänner att vi har syndat inför dig och att alla våra försök att gottgöra det vi gjort är som smutsiga kläder.

- På grund av vad din Son har gjort för oss så ber vi att du skulle vara barmhärtig med oss och detta land.

Att i din vrede som just nu uppenbarar sig att du skulle visa din nåd och vara barmhärtig med oss och Sverige.

- Vi ber om en förändring för Kristi skull Amen.

I nästa del i Jes 65-66 så uppenbaras Guds svar på Jesajas bön: I dessa kapitel så ser vi hur ett tema återkommer som vi sett många gånger i Jesaja bok, nämligen den dubbla utgången.

- Det finns två sätt att leva som får två olika konsekvenser. Himmel & helvete står på spel.

Det finns som Jesus sa i Bergspredikan en trång och en vid port och en bred och en smal väg. Och den väg vi befinner oss på får eviga konsekvenser.

- I Jes 65-66 så får vi Guds svar om de två vägarna och de två följderna av dessa sätt att leva.

Observera att vi inte blir frälsta genom våra gärningar. Men våra gärningar vittnar om vi har blivit frälsta.

- Det är på frukten i våra liv som det blir tydligt vilken väg vi befinner oss på.

När vi nu går till Guds svar på Jesajas och även för den delen vår bön så vill jag att ni ska lägga märke till tre saker i texten.

- För det första så ser vi i kap 65:1-16 när Gud kommer hur han uppenbarar sig både till frälsning och till doms.

För det andra i sista delen av kap 65 från vers 17-25 så berättar Jesaja om de frälstas välsignelse som är den nya skapelsen.

- Och för det tredje i kap 66 så finns de två sätten att leva beskrivna, antingen i ödmjuk fruktan eller i hyckleri.

Låt oss då för det första se på hur Gud uppenbarar sig till frälsning och till doms.

- Kommer ni ihåg Jesajas bön: Han vädjade till Gud att se sitt folk och att komma ner. Jesaja frågade varför Herren hade dolt sig själv för dem?

Och till detta svarar Herren här i kap 65:1-2

¹Jag låter mig sökas av dem som inte frågade efter mig, jag låter mig finnas av dem som inte sökte mig. Till ett folk som inte åkallade mitt namn sade jag: [och här så står det ordagrant på Hebreiska]: "Se mig, se mig."

²Hela dagen har jag räckt ut mina händer mot ett trotsigt folk, som vandrar på den väg som inte är god, som följer sina egna tankar.

- Jesaja hade fel i hur han uttryckte sig i sin bön. Gud hade inte dolt och gömt sig för folket.

Han hade räckt ut sin hand mot ett folk som var trotsigt som inte vandrade på den väg som är god utan följde sina egna tankar.

- Men till dem som inte frågade efter honom, till dem som inte sökte honom lät han sig själv finnas.

Paulus tillämpar dessa versar i Rom 10:20-21 på hedningarna respektive judarna.

- Gud lät sig finnas av hedningar som inte sökte honom, men majoriten av judar hade tyvärr förkastat Gud.

I detta stycke om frälsning och dom så ser vi hur Gud reser upp en kvarleva till frälsning samtidigt som vi ser domen över de som förkastar Herren.

- Gud reser upp en kvarleva bland de som inte sökte honom bland både judar och hedningar.

Detta är så sant precis som Rom 3:11 säger: Det finns ingen som förstår. Det finns ingen som söker Gud.

- Men är det inte underbart hur Gud reser upp en kvarleva och det är detta vi måste fokusera på att nå Guds kvarleva, att nå de människor som inte söker honom med evangeliet.

Men samtidigt så kommer majoriten att förkasta Guds budskap. I v.2-7 så kommer domen över de som förkastar Herren.

- Här så beskrivs ett folk som öppet trotsar Herren, som följer sina egna vägar och tillber sina avgudar. Dom ser sig heligare än andra.

När P festi... äger rum denna vecka så kan jag inte annat än att se många paralleller från Jesaja bok.

- Man öppet trotsar Guds skapelse ordning och följer sina egna vägar och många av de som går i bräschen för detta är kyrkliga ledare.

Man talar om öppenhet och allas lika värde, men i praktiken så praktiserar man inte detta.

- Man pratar om lika värde för alla utom för Bibeltroende kristna.
Man ser sig som bättre och än oss.

Blir du inte liksom jag bedrövad av denna förvrängning. Att få leva ut sin synd är inte fråga om värde.

- Om vi ska tala om lika värde så är vi alla skapade till Guds avbild och vi ska respektera alla som är skapade till hans avbild men vi ska inte respektera synden.

Låt mig ge ett exempel: Förra året så var vi som familj och badade vid Bergsjön då ett muslimskt ungdomsgäng hotade några ho...

- Som Guds avbilder så ska vi i en sådan här situation försvara dom som blir hotades värde som människor. Ingen ska ha rätt att slå dem, men samtidigt så ska vi inte försvara deras synd.

Denna synd liksom all annan synd leder enligt Bibeln till fördärvet. Därför så är det viktigt att vi upprätthåller alla människor lika värde att få höra evangeliet oavsett religion, bakgrund och synd.

- Vi är också alla lika värda Guds dom eftersom vi har förkastat Gud och vänt oss bort från honom.

Och sanningen är den att om vi vill hålla fast vid vår synd så kommer vi enligt Jesaja att få möta Guds vrede.

Här så har vi som kristna uppgiften att finna den kvarleva som finns som inte söker Herren men som i tro kommer att gensvara till evangeliet.

- Vi ska inte ha anseende till person utan i kärlek förkunna evangeliet för alla människor.

Mina vänner det är verkligen sorgligt med den dom som kommer att drabba dom som förkastar Herren.

- Låt oss inte vara likgiltiga utan varna människor om den stundande domen och om hoppet om frälsning som finns i Messias.

Kanske du är här idag som lever i synd och uppror mot Herren. Det finns hopp även för dig om räddning.

- Jesus kom för att ta på sig straffet för syndare så som dig och mig.

Vänd dig om från syndens väg och förtrösta på att Jesus dog och uppstod för dig så blir du räddad.

- Detta för oss till det underbara löftet i v.8-10 om frälsning för kvarlevan.

I v.8 står det: **⁸Så säger HERREN: Liksom man säger om en druvklase när det finns saft i den: "Fördärva den inte, det finns välsignelse i den", så skall också jag göra för mina tjänares skull: Jag skall inte fördärva dem alla.**

- Här så talar Jesaja in i en situation till Juda som skulle komma att föras bort i fångenskap till Babylon och i denna text så tar han upp både återvändandet från Babylon till löfteslandet, men han pekar också framåt mot det himmelska löfteslandet.

Precis som man inte fördärvar en druvklase när det finns saft i den så ska inte heller Herren fördärva sin kvarleva.

- Och detta gäller även för Sverige idag. Det kan kännas mörkt och hemskt men Herren är trofast mot sin kvarleva.

Han kommer att hålla oss fast hela vägen fram till den yttersta frälsning som vi sjöng i sången: "He will hold me fast".

- Så precis som Israel fick återvända och besitta landet så ska också vi som Jesu efterföljare få besitta det himmelska löfteslandet. Men andra sidan av myntet är att de som överger och förkastar Herren kommer att förgöras.

I sista delen av detta stycke om Guds dom och frälsning så görs i vers 13 och framåt en jämförelse mellan Herrens tjänare, alltså kvarlevan som står i kontrast till de som ska straffas.

¹³Därför säger Herren HERREN så: Se, mina tjänare skall äta, men ni skall hungra, mina tjänare skall dricka, men ni skall törsta, mina tjänare skall Jubla, men ni skall stå med skam, ¹⁴mina tjänare skall jubla i sitt hjärtas fröjd, men ni skall ropa i ert hjärtas plåga och jämra er i förtvivlan. ¹⁵Ni skall överlämna ert namn åt mina utvalda till att användas som en förbannelse, och Herren HERREN skall döda dig. Men åt sina tjänare skall han ge ett annat namn. ¹⁶Den som då välsignar sig i landet skall välsigna sig vid Sanningens Gud, och den som avlägger ed i landet skall svärja vid Sanningens Gud. Ty de förra bedrävelserna är då glömda och dolda för mina ögon.

- Ser ni kontrasten mina vänner. Jesaja nämner inte helvetet, men detta stycke fungerar som en skugga som blickar fram både på helvetet och himmelriket.

Är det inte hemskt det öde som väntar de som förkastar Herren samtidigt som himmelriket med Guds styre är det mest fantastiska som finns.

- Detta borde föra oss ner på våra knän: Både i tillbedjan för Guds fantastiska frälsning, men också i förkrosselse och vädjan för de som befinner sig på fördärvets väg.

Må vi fyllas av kärlek till de förlorade och våga offra vår bekvämlighet, tillgångar och rykte för att så många som möjligt ska få höra om att det finns räddning.

- Vi har nu sett Guds dom och frälsning uppenbarat. I nästa del av detta kapitel i vers 17-25 så får vi möta de frälstas välsignelse som är den nya skapelsen.

Vi läser i v.17-19 **¹⁷Se, jag skapar nya himlar och en ny jord, och man skall inte mer komma ihåg det förgångna eller tänka på det.**

¹⁸Men fröjda er och jubla till evig tid över det som jag skapar, ty se, jag skapar Jerusalem till jubel och dess folk till fröjd.

¹⁹Jag skall jubla över Jerusalem, fröjda mig över mitt folk. Där skall inte mer höras gråt eller klagan.

- I detta stycke så talar Jesaja både om det återupprättade Jerusalem som folket skulle återvända till från Babylon, men han talar också om det eviga nya Jerusalem som enl. Uppenbarelseboken ska komma ner från himlen.

Tänk er mina vänner när vi får komma in i den eviga nya himmelska staden Jerusalem då ska man inte mer komma ihåg det förgångna.

- Då kommer denna tidens lidande, denna tidens ondska och vår kamp mot synden att föralltid vara bortglömda.

Tänk er vilken glädje som väntar oss då vi för evigt kommer att få fröjda oss och jubla över Guds nya skapelse.

- Jag längtar så efter denna dag då vi för alltid kommer att få vara med och åtnjuta av Gud. Vilken fantastisk dag det kommer att bli då vi får se vår underbare Frälsare och Herre!

Men det är inte bara det att vi kommer att fröjda oss över Gud och hans nyskapelse. Även han kommer att fröjda sig över oss.

- Är det inte fantastiskt. Då ska det inte mer höras klagan och gråt precis som Upp 21:4 talar om, bara en underbar evighet med Gud!

Vilket fantastiskt löfte vi har mina vänner! Vilket bönesvar Gud ger till oss, Jesaja och kvarlevan av hans folk.

- Att vi för alltid ska få åtnjuta Gud!

I detta stycke så talas det som jag sa inte bara om evigheten utan också om återvändandet till Jerusalem och tiden där emellan.

- Jag får villigt erkänna att jag inte vet exakt hur de efterföljande verserna kommer att uppfyllas, men vi kommer en dag att få se hur dom gör det.

En dag så kommer i v.25 vargar att gå i bet med lamm, lejon att äta halm som oxar och stoft ska vara ormens föda precis som 1 Mos 3:14 säger.

- Ingen ska göra något ont eller förstöra något på Herrens heliga berg.

Detta är verkligen underbara löften att se fram emot. Vad karaktäriserar då de som kommer att få komma in i den nya staden Jerusalem och vad kännetecknar de som inte får komma in där?

- Detta får vi skildrat i kap 66 som beskriver två sätt att leva: I ödmjuk fruktan eller i hyckleri.

V.1-2 i kap 66 säger: **¹Så säger HERREN: Himlen är min tron och jorden min fotapall. Vad för ett hus kan ni bygga åt mig, vad för en plats där jag kan vila? ²Min hand har ju gjort allt detta, så att det blev till, säger HERREN. Jag skådar ner till den som är betryckt och har en förkrossad ande, och till den som fruktar mitt ord.**

- Ha i bakhuvudet hur folket skulle komma att återvända från fångenskapen i Babylon för att bygga upp templet.

Men precis som Salomo hade insett vid invigning av det första templet så kan inte ett jordiskt tempel rymma Herren.

- Men, och detta pekar tillbaks på vad Jesaja hade bett, nämligen att Gud skulle skåda ner till sitt folk från himlen.

Men Herren som inte ryms i ett jordiskt tempel han säger här: **Jag skådar ner till den som är betryckt och har en förkrossad ande, och till den som fruktar mitt ord.**

- Gud han har inte gömt sig, han ser faktiskt till sitt folk som är betryckt.

Du kanske känner dig betryckt och uppgiven i din kamp mot synden eller över situationen i vårt land.

- Min vän ge inte upp: Herren ser till dig. Han ser till alla som har en förkrossad ande.

Denna vers påminner om vad Jesaja redan har sagt i Jes 57:15 att Herren inte bara bor i det höga och heliga utan också hos dem som har en förkrossad och ödmjuk ande.

- Min vän är du förkrossad över din synd och i ödmjukhet söker Herren, ja då ser han till dig, då kommer han att ha sin boning hos dig.

Ödmjukhet är verkligen det som ska känneteckna oss som Guds folk och att vi fruktar Herrens ord.

- Allt för ofta så fruktar vi människor istället för Guds ord. Men det är Herrens ord vi ska frukta.

Att vi underornar oss vad han säger till oss genom hans ord. Det är orden i Bibeln som ytterst kommer att avgöra människors väl.

- Det är här vi ska ha vår fruktan. När vi bodde i Tunisien så fick jag lyssna på ett fantastiskt vittnesbörd om hur en ung man kom till tro.

Och i denne mans vittnesbörd så vittnade han om sin systers trogna vittnesbörd gentemot honom.

- Mannen hade fått nog av att hans syster hade blivit kristen och tryckte en kniv mot hennes hals och gav henne ett ultimatum: "Förneka kristendomen och bli muslim igen eller så ska jag döda dig!"

Till detta så svarade hans syster när hon hade kniven tyckt mot halsen med att hänvisa till Matt 10:28 Du kan döda min kropp men inte min själ.

- I andra halvan av denna vers så står det: **Frukta i stället honom som kan fördärva både själ och kropp i Gehenna.**

Denna kvinna hon fruktade Herrens och hans ord och det som står i vers 32-33 i samma kapitel:

³²Var och en som bekänner mig inför människorna, honom skall också jag bekänna inför min Fader i himlen. ³³Men var och en som förnekar mig inför människorna, honom skall också jag förneka inför min Fader i himlen.

- En granne kom in i huset och ryckte kniven ur mannen hand som istället för att döda sin syster på natten hade en dröm om Jesus vilket ledde till att han fick höra evangeliet och själv kom till tro.

Evangeliet förmår att förändra liv. Det var evangeliets kraft som gjorde att systemen fruktade Guds ord mer än människor.

- Kännetecknet på de som ska få komma in i den nya staden Jerusalem är att de i ödmjukhet fruktar Guds ord.

I motsats till detta så går Jesaja tillbaks till det som han börjat sin bok med och det är att belysa folkets synd som skulle hindra dem från att komma in i den nya staden Jerusalem om de inte omvände sig.

- Här i texten så handlar det om religiöst hyckleri. Detta är något som alla kyrkor löper risken att drabbas av. Jesaja beskriver detta i v.3-4:

³Den som slaktar en ox är lik en mandråpare, den som offerar ett lamm är lik den som bryter nacken av en hund, den som bär fram ett matoffer är lik den som bär fram svinblod, den som offerar rökelse är lik den som hyllar en avgud. Liksom dessa har valt att gå sina egna vägar och har sin själs glädje i sina vidrigheter,

⁴så skall också jag välja deras ofärd och låta det de fruktar komma över dem. Ty ingen svarade när jag ropade, ingen hörde när jag talade. De gjorde det som var ont i mina ögon, de valde att göra det som misshagade mig.

- När vi först får möta texten så kan det kännas konstigt. Hur kan normalt offerande enligt GT framställas som mord, som om man bar fram svinblod och dyrkade en avgud.

Det som var något som folket på andra ställen var befallt att göra var nu avskyvärt inför Gud. Varför?

- Jo, det var för att de gjorde det i hyckleri. Dom gjorde inte det i ödmjukhet och i fruktan för Guds ord.

Dom ärade honom med sina läppar men deras hjärtan var långt borta. Detta är också något som vi löper risken att göra i våra kyrkor.

- Det är så lätt att kopiera ett religiöst beteende mönster utan att känna Herren.

Det är så lätt att leva ett dubbelliv där vi har på oss en yttre fasad och till det yttre försöker behaga Gud men där våra hjärtan är långt borta.

- Mina vänner vi kan lura varandra, men vi kan inte lura Gud. Hur är ditt liv inför Herren? Känner du verkligen honom?

Fruktar du i ödmjukhet hans ord eller lever du ett dubbelliv där du tillber honom med dina läppar och religiösa handlingar men där ditt hjärta är långt borta?

- Detta är en av de viktigaste frågor vi kan ställa oss. Må vi alla rannsaka oss själva.

Om du kommer på dig själv med att du bara följer ett religiöst beteendemönster så ropa ut till Herren att han skulle frälsa dig och sätt din tro till Jesus.

- Vi har nu fått uppenbarat för oss två sätt att leva. I ödmjuk fruktan och religiöst hyckleri.

I den resterande delen av detta kapitel så får vi se invävt i varandra frälsningen för de som i ödmjukhet fruktar Herren och domen för de som håller fast i religiöst hyckleri.

I vers 5 så talas det till de som frukatar Herrens ord: **⁵Hör HERRENS ord ni som fruktar för hans ord. Era bröder som hatar er och stöter bort er för mitt namns skull, de säger: "Må HERREN förhärliga sig, så att vi får se er glädje." Men de skall komma på skam.**

⁶Hör hur det larmar i staden, hör en röst från templet! Hör, det är HERREN som vedergäller sina fiender vad de har gjort!

- Så här så blir det tydligt hur Gud kommer att straffa dem som förkastar honom och håller fast i religiöst hyckleri.

Jesaja uppenbarar att Herren kommer att komma i eld och stormvind för att straffa de ogudaktiga.

- Han avslutar detta kapitel och denna bok med hur de som förkastar Herren och gör uppror mot honom ska aldrig dö och deras eld aldrig släckas.

Denna vers hänvisar Jesus till när han i Markus 9:47-48 talar om det eviga straffet i Gehenna.

- Detta är mycket allvarliga ord som vi inte får ta lätt på om det eviga straff som väntar varje syndare som inte omvänder sig.

Samtidigt så skriver Jesaja också i slutet av detta kapitel om den eviga glädjen i den nya staden Jerusalem.

- Och vad som är härligt att här se är att löftet om den nya staden Jerusalem inte bara är för judar, utan att även för de hedningar som kommer att inkluderas. Så detta löfte gäller även för oss.

Kommer ni ihåg hur Herrens folk i sin trolöshet hade misslyckats med att vara hans vittnen för hedningarna?

- Men nu så uppenbarar Jesaja hur Gud i sin trofasthet i v.18 kommer att samla alla hednafolk och tungomål och de ska se hans härlighet.

En dag så kommer vi tillsammans med folk från alla stammar, länder, språk och folkslag att för evigt få tillbe Gud inför hans tron.

- Denna bok och detta kapitel avslutas med den dubbla utgången. Himmel och helvete står på spel.

Problemet som hela Jesaja bok har belyst är folkets trolöshet och vad det leder till.

- Men den fantastiska nyheten som vi har sett genom hela Jesaja är Guds trofasthet trots hans folks trolöshet.

I sin godhet så har Gud förberett en väg i vilken människan kan komma tillbaks till honom och det är genom Messias:

- Se, jungfrun skall bli havande och föda en son och hon skall ge honom namnet Immanuel.

Det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljus, över dem som bor i dödsskuggans land skall ljuset stråla fram.

- Ty ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet, och hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste.

³Han var föraktad och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med lidande, lik en som man skyler ansiktet för, så föraktad att vi räknade honom för intet.

⁴Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig, medan vi höll honom för att vara hemsökt, slagen av Gud och pinad.

⁵Han var genomborrade för våra överträdelsers skull, slagen för våra misgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade.

⁶Vi gick alla vilse som får, var och en gick sin egen väg, men all vår skuld lade HERREN på honom.

⁷Han blev misshandlad, men han ödmjukade sig och öppnade inte sin mun. Lik ett lamm som förs bort till att slaktas, lik ett får som är tyst inför dem som klipper det, så öppnade han inte sin mun.

⁸Genom våld och dom blev han borttagen. Vem i hans släkte besinnar att när han rycktes bort från de levandes land, blev han plågad på grund av mitt folks överträdelse?

⁹Bland de ogudaktiga fick han sin grav, men hos en rik var han i sin död, ty han hade ingen orätt gjort, och svek fanns inte i hans mun.

¹⁰Det var HERRENS vilja att slå honom och låta honom lida. När du gör hans liv till ett skuldoffer, får han se avkomlingar och leva länge, och HERRENS vilja skall ha framgång genom honom.

- Mina vänner den dubbla utgången väntar alla människor. Himmel & helvete står på spel.

Men evangeliet enligt Jesaja, den goda nyheten är att Gud har sänt Messias som blev smord till att predika glädjens budskap för de ödmjuka till att förbinda dem som har ett förkrossat hjärta,

- till att ropa ut frihet för de fångna och befrielse för de bundna, till att predika ett nådens år från HERREN och en hämndens dag från vår Gud, för att trösta alla sörjande.

Detta är den goda nyheten om räddning att vi genom Jesu liv, död och uppståndelse kan bli räddade från det eviga straffet in i en underbar evighet med honom.

- Så när du ser på förfallet i Sverige idag så förtrösta på Messias. Han är vårt enda hopp och frälsare.

Det är Messias som är det enda svaret för Sverige i den andliga kris som vi befinner oss i.

- Den dubbla utgången väntar alla. Men den underbara nyheten är att det finns räddning i Messias. Må vi ta detta budskap till denna förlorade värld.

Och må vi själva hålla fast vid löftet om det himmelska Jerusalem.